

Præsten er ansat. Dette gaar man altsaa bort fra nu, saaledes at hun kan vælge at have Valgret og Valgbarhed i det Sogn, hvor hun bor, hvis hun bor udenfor sin Mands Sognegrænse, hvad der ikke saa sjældent er Tilfældet i Byerne.

Endvidere bestemmes det, at Sognebaandsløserne kan vælge deres Valgret og Valgbarhed indtil Valgperiodens Udløb, selv om den Præst, til hvem de har løst Sognebaand, i Mellemtiden fratræder sit Embede. I den Tid har de altsaa egentlig ikke nogen Præst, og dette kan komme i Konflikt med en Bestemmelse i et andet Lovforslag om, at ingen Præst behøver at forrette kirkelige Handlinger for dem, der ikke hører til hans Sogn. Det kan altsaa hænde rent lovteknisk set — det bliver maaske aldrig til Virkelighed —, at en, der har løst Sognebaand, i denne Tid ikke kan faa nogen kirkelig Forretning udført.

Med Hensyn til, hvem der er Medlemmer af Folkekirken, staar der i den gældende Lov: andre Personer, der er døbt i „et evangelisk-luthersk Samfund“ her i Landet udenfor Folkekirkens Orden og senere har sluttet sig dertil. Her foreslaas Bestemmelsen affattet saaledes: andre Personer, som er døbt med „den kristne Daab“. Det er sikkert en mere kirkelig Form, Bestemmelsen her har faaet. — Ny er ogsaa Bestemmelsen om, at de, der lader sig gendøbe, stiller sig udenfor Folkekirkens Orden. Ogsaa en Bestemmelse med Hensyn til Børn i 15—18 Aars Alderen er noget anderledes end nu. Men opholde sig ved disse Enkeltheder vil være frugtesløst, dem behandler man i Udvalget.

Endnu skal jeg blot nævne, at Fristerne mellem Tilmelding paa Valglisterne og Valget er blevet meget kortere, hvad der utvivlsomt vil være en betydelig Fordel. — Der er fremdeles nogle nye Bestemmelser om Suppleanterne, som jeg finder et Fremskridt.

Som bekendt er det i de sønderjydske Landsdele saaledes, at Menighedsraadets Medlemmer eller Medlemmerne af det, der svarer til Menighedsraadet herhjemme, indføres paa en særlig højtidelig Maade ved Gudstjeneste i Kirken, noget, som man dernedefra har ønsket at beholde. Herhjemme vil man vist sætte sig meget imod dette, og derfor er der, for at forene den sønderjydske Sædvane med den danske Tilbøjelighed, foreslaaet følgende Bestemmelse: „Desuden kan der finde Indsættelse Sted af det nyvalgte Menighedsraad i Kirken ved Gudstjenesten samme Søndag paa den Maade, som Præst og Menighedsraad enstemmigt vedtager.“ Altsaa Præst og Menigheds-

raad skal enstemmigt vedtage, om de vil have en saadan, om jeg saa maa sige, Ordination af Menighedsraadsmedlemmerne, og jeg finder, at naar det skal vedtages enstemmigt, kan der ikke være noget i Vejen. Jeg kan for øvrigt ikke se andet end, at det ogsaa maatte kunne gøres efter den nuværende Lovgivning heroppe.

Men det egentlig nye er jo Menighedsraadens udvidede Opgaver, som omhandles i Afsnit III. Der er for det første dette, at Menighedsraadet udgør Bestyrelsen for selvejende Kirker, og at for de Kirker, som ikke ejer sig selv, nedsætter Menighedsraadet et staaende Udvalg. Fremdeles er der i § 20 en Bestemmelse, som snart vil faa praktisk Betydning, idet naar en Kirkebetjentstilling efter Lovens Ikrafttræden bliver ledig, kan Menighedsraadet med Provstiudvalgets Stadfæstelse tage Beslutning om, hvorledes Kirkebetjentforholdene skal ordnes, hvem Forretningerne skal overdrages til, og hvilke Honorarer der skal gives, overensstemmende med de herom gældende Bestemmelser. Baaede fra Lærernes og Menighedsraadens Side har man flere Gange ønsket, at det maatte blive et frit Forhold, om man vilde have Læreren til Kirketjener eller en anden. Det gives der nu Mulighed for at faa indført.

Der optræder her for første Gang et Provstiudvalg, som vi vil træffe adskillige Gange senere hen. Jeg skal ikke komme ind paa dette Provstiudvalg, da det ikke er mig, der som Ordfører faar med det paa-gældende Lovforslag at gøre, men det er altsaa et Udvalg, som det her foreslaas at nedsætte ogsaa i Kongeriget, og som svarer til det, man har i de sønderjydske Landsdele, et Udvalg, bestaaende af Provsten, en Præst og 3 læge Medlemmer, som skal have med de økonomiske Sager at gøre. Jeg ved vel, at nogle vil være tilbøjelige til at mene — det er allerede kommet frem —, at saadanne Provstiudvalg vil være noget i Retning af en Kirkeforfatning. Jeg kan ikke se, at det er det, i Særdeleshed naar deres Opgave indskrænkes til, at de kun skal have med de økonomiske Forhold at gøre. Det er ikke noget i Retning af Provstesynode, det er 5 Mennesker, 3 læge og 2 gejstlige, som har med de økonomiske Sager at gøre. Som vi ved — det hørte vi den højtærede Kirkeminister forleden Dag sige —, var der i det kirkelige Udvalg nogle, som mente, at vi ikke skulde have et Provstiudvalg, men vi skulde have et Stiftsudvalg eller, naar Stiftet var for stort, saa mindre Afdelinger, og at Formanden i dette Udvalg skulde vælges af Ministeren, medens Provsten her skal være Formand. Jeg mener, at dette,